

підрозділів при розслідуванні кримінальних проваджень щодо неповнолітніх // Проблеми кримінального процесуального законодавства та шляхи їх розв'язання : зб. матеріалів І Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 23 листоп. 2016 р.). Ч. І / МВС України, Харків нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2016. С. 39–44.

Одержано 07.11.2017

УДК 342.56

Сергій Сергійович БАНДУРКА,

*аспірант кафедри правового забезпечення господарської діяльності
факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ*

ЗАХИСТ ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ ЯК ЗАВДАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

В сучасній Європейській Україні всі форми власності є однаково цінними. Відповідно кожен суб'єкт права власності: держава, територіальна громада, фізичні особи, незалежно від громадянства, юридичні особи – користуються рівним правом захисту. Як вважає Ю. В. Марущак, в умовах правової демократичної держави, в якій головною соціальною цінністю є людина, а всі форми власності рівною мірою перебувають під охороною суб'єктів публічного управління, предмет адміністративно-правової охорони майнових і немайнових прав власності формується, як система суспільних відносин між суб'єктами публічного управління та власниками майна, особами, які посягають на право власності громадян, яким може бути заподіяно шкоду майном підвищеної небезпеки, у сфері державного управління, багатогранного захисту прав і свобод громадян у майновій сфері, наданням адміністративних послуг, внутрішньо організаційної діяльності органів виконавчої влади, а також застосуванням до порушників режиму власності засобів адміністративного примусу [1].

Особливе значення для захисту приватної власності відіграє така структура, що підпорядкована МВС, як поліція. Згідно зі ст. 1 Закону України «Про Національну поліцію» Національна поліція України – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку [2].

До основних завдань поліції, які перераховані статтею 23 Закону України «Про Національну поліцію» та безпосередньо пов'язані з адміністративно-правовим захистом приватної власності, можна віднести зокрема такі: здійснення превентивної та профілактичної діяльності, спрямованої на запобігання вчиненню правопорушень; виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню кримінальних та адміністративних правопорушень, вживання у межах своєї компетенції заходів для їх усунення; здійснення заходів з метою виявлення кримінальних, адміністративних правопорушень; припинення виявлених кримінальних та адміністративних правопорушень; здійснення своєчасного реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події; здійснення на договірних засадах охорону фізичних осіб та об'єктів права приватної і комунальної власності; здійснення оперативно-розшукової діяльності відповідно до закону.

В цілому названі завдання поліції, що пов'язані з адміністративно-правовим захистом приватної власності, можна розподілити на такі групи дій: по-перше, позадоговірні зобов'язання пов'язані з попередженням та припиненням протиправних посягань на об'єкти права власності, відновленням правопорядку в сфері власності, що був порушений внаслідок правопорушень; по-друге, договірна охорона об'єктів приватної власності.

Позадоговірна діяльність поліції спрямована на захист приватної власності, безпосередньо пов'язана з злочинами та правопорушеннями, об'єктами посягання яких є право приватної власності.

Важливу роль в адміністративно-правовому захисті приватної власності здійснює поліція охорони, яка створена згідно Закону України «Про Національну поліцію». Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Питання функціонування органів поліції охорони як територіальних органів Національної поліції та ліквідації деяких територіальних органів Міністерства внутрішніх справ» від 13.10.2015 [3].

Органи поліції охорони утворені як територіальні органи Національної поліції, є правонаступниками Департаменту Державної служби охорони при Міністерстві внутрішніх справ та відповідних державних установ Державної служби охорони при Міністерстві внутрішніх справ, що ліквідуються в установленому законодавством порядку. Департамент Державної служби охорони при Міністерстві внутрішніх справ України, який відповідно до Положення про Департамент Державної служби охорони при Міністерстві внутрішніх справ України, затверджений наказом МВС України від 13 жовтня 2005 р. [4] є головним органом у системі Державної служби охорони при Міністерстві внутрішніх справ України, який координує здійснювані нею заходи з охорони об'єктів усіх форм власності та забезпечення особистої безпеки громадян і є підпорядкованим Міністру внутрішніх справ України.

Згідно з інформацією, що надано на офіційному сайті Національної поліції України, поліція охорони є територіальним органом Національної поліції України, яка відповідно до покладених на неї завдань здійснює охорону об'єктів права державної власності на договірних засадах [5]. Департамент є головним органом у системі поліції охорони, який координує здійснювані нею заходи з охорони об'єктів всіх форм власності майна, фізичних осіб (забезпечення їх особистої безпеки), організовує та здійснює контроль за діяльністю підрозділів поліції охорони, надає їм організаційно-методичну і практичну допомогу та здійснює інформаційно-аналітичне забезпечення керівництва Національної поліції і органів державної влади про стан вирішення питань, що належать до його компетенції.

Отже, діяльність Національної поліції України, як і інших суб'єктів адміністративно-правового захисту приватної власності спрямована на забезпечення правопорядку в сфері відносин власності шляхом реалізації правових засобів попередження, припинення посягань на об'єкти власності і застосування заходів адміністративної відповідальності до порушників.

Список бібліографічних посилань

1. Марущак Ю. В. Адміністративно-правова охорона майнових та немайнових прав власності в Україні. URL: <http://pravoznavec.com.ua/period/article/43430/%DE> (дата звернення: 20.09.2017).
2. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.
3. Питання функціонування органів поліції охорони як територіальних органів Національної поліції та ліквідації деяких територіальних органів Міністерства внутрішніх справ : постанова Кабінету Міністрів України від 13.10.2015. *Офіційний вісник України*. 2015. № 84. Ст. 2814.
4. Положення про Департамент Державної служби охорони при Міністерстві внутрішніх справ України : наказ МВС України від 13.10.2005. *Офіційний вісник України*. 2005. № 44. Ст. 2782.
5. Національна поліція України : офіційний сайт. URL: <https://www.npu.gov.ua/uk/publish/article/1821740> (дата звернення: 30.09.2017).

Одержано 01.11.2017

УДК 351.74

Роман Васильович БАРАНЕНКО,

кандидат технічних наук, доцент,

професор кафедри професійних та спеціальних дисциплін

Херсонського факультету Одеського державного університету внутрішніх справ;

Карина Олегівна ТУРЖАВСЬКА,

курсант 2 курсу Херсонського факультету

Одеського державного університету внутрішніх справ;

Олена Ярославівна ЛИТВИН,

студентка 3 курсу Херсонського факультету

Одеського державного університету внутрішніх справ

АНАЛІЗ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ ВИМОГ ДО КІБЕРПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Однією з найважливіших соціальних проблем сьогодення – це протидія правопорушенням у сфері суспільно-інформаційних відносин. Тобто, мається на увазі таке поняття як кіберзлочинність – злочинність у кіберпросторі.